

ved paa den Maade. Selv om Anstalten ikke vil gøre det, ville dens Agenter nok gøre det. Ogsaa derigennem vil der opstaa Vanskeligheder ved at forandre denne Lov. Jeg tror nu, at det rigtigste og sundeste vilde være, om vi nu nøjedes med at faa en Lov, som ordnede Forholdet for en vis bestemt og overskuelig Række af Perioder. Tingen er jo den, at efter den Maade, hvorpaa Anstaltens Formue i de 5-aarige Statusopgørelser efter det foreliggende Forslag skal opgøres — og det er vistnok ogsaa efter Anstaltens Beskaffenhed den rigtigste Maade — vil der være Forhold, der kunne spille ind her, som det er vanskeligt at forudse for en ubestemt Tid. Hvis Forholdet var det, at man alene havde at se paa, hvad jeg vel kan kalde Anstaltens daglige, naturlige Drift, saa vilde jeg for mit Vedkommende egentlig ikke have nogen Betænkelighed ved en stadig, vedvarende Lov. Saafremt Forholdet var det, at det eneste, som kunde indvirke paa Anstaltens Status efter den Statusopgørelsesmaade, som foreligger, var flere eller færre Dødsfald blandt de forsikrede, vilde jeg heller ikke have store Betænkeligheder. Der kunde naturligvis komme Perioder, hvor der var flere Dødsfald end beregnet, og andre Perioder, hvor der var færre Dødsfald end beregnet, men nogen meget stor Betydning for Anstaltens Status vilde det dog efter den Størrelse, den har, næppe have. Ikke en Gang hvis man tænkte sig, at der opstod en betydelig Epidemi, tror jeg det vilde kunne indeholde nogen stor Betænkelighed for en vedvarende Lov om Udbetaling af Bonus. Efter den Maade, hvorpaa Status opgøres, kan ganske vist en indtrædende større Epidemi medføre, at Risikoformuen paa en Gang blev angreben med et meget stort Beløb; men en saadan Epidemi vilde tillige have den Følge, at det, der i Lovforslaget kaldes Anstaltens Passiv, vilde formindskes meget betydeligt, vel ikke paa langt nær med det fulde Beløb af de Forsikringssummer, der paa Grund af Epidemien vilde blive udbetalt, men dog med en større Del deraf. Samtidig vilde ganske vist, hvad der kaldes Forsikringens Aktiv, synke i Værdi, fordi de Livsforsikringspolicer, for hvilke der betales endnu løbende Præmier, vilde ophøre at betale Præmie derved, at de ved Dødsfald bleve effektive. Men uagtet altsaa Aktiv blev mindre, vilde det dog ikke i noget nært Forhold naa op til, hvad Passiv blev mindre, og Følgen deraf vilde blive, at den fornødne Formue, den Formue, der er fornøden for at udligne

Aktiv og Passiv, vilde blive mindre, om end ganske vist ikke i saa stor en Grad som Risikoformuen gik ned. Men ved en saadan Epidemi maatte man tillige gaa ud fra, at der vilde indtræde et nogenlunde proportionelt Antal Dødsfald blandt dem, der oppebære eller have Udsigt til eventuelt at oppebære Livrente af Anstalten saaledes at dette ogsaa vilde virke til at bringe Anstaltens Passiv ned. Selv en større Epidemi vilde, saaledes som jeg ser paa det, næppe medføre Fare for en egentlig Forrykkelse af Forholdet, og herved bør det vel ogsaa komme i Betragtning, at naar en saadan Epidemi indtraadte, vilde det i højere Grad end ellers er Tilfældet lede Publikums Tankegang hen paa det menneskelige Livs Forgængelighed og paa det heldige i at blive livsforsikret. Det kunde altsaa gerne være, at Anstalten maaske i det lange Løb saa langtfra kom til at tabe noget ved en saadan Epidemi, at den tværtimod vilde vinde derved. — Altsaa de Forhold, der kunne opstaa af, hvad jeg maaske kan kalde Anstaltens naturlige Gang, naturlige Drift, indeholde ikke for mig nogen Betænkelighed med Hensyn til en vedvarende Lov af den Art. Men der er jo, som ogsaa fremhævet i Motiverne, et Forhold, som ligger uden for Anstaltens naturlige Drift, og som kan have en ganske overordentlig Indflydelse paa hele Anstaltens Status efter den brugte Opgørelsesmaade, nemlig den Rentefod, hvorefter Anstaltens forskellige Beregninger opgøres. Jeg har forstaaet det saaledes — jeg mindes ikke ret, om det er udtrykt i Motiverne, eller om det staar i den Beretning, der er omdelt — at Anstaltens Passiv og Aktiv er beregnet paa Grundlag af en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a. Hvis den Rentefod, hvorefter disse Størrelser skulle beregnes, stiger, vil Følgen deraf jo blive, at Værdien af Passiv vil blive mindre, og Værdien af Aktiv større. Hvis omvendt den Rentefod, hvorefter Beregningen finder Sted, falder, vil Værdien af Passiv blive større, og Værdien af Aktiv mindre. Hvis vi altsaa tænke os, at i Aarenes Løb Forholdene stille sig saaledes, at den Rentefod, hvorefter Beregningen skulde finde Sted, gik ned fra $3\frac{1}{2}$ til 3 pCt., vilde der udkræves en meget større fornøden Formue for at dække Forskellen mellem Aktiv og Passiv end efter den Beregningsmaade, der nu følges. Det vilde jo imidlertid endda gaa. Det er et Forhold, der efterhaanden vilde rette sig, og Rentefoden vil vel heller ikke falde betydeligt. Sandsynligheden er vel for, at den